

МЕТОДИЧНІ ПИТАННЯ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ РОБОТИ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Стаття присвячена питанням оцінки ефективності виробничої діяльності будівельного підприємства. У статті проаналізовано сучасні підходи до сутності поняття «ефективність виробничої діяльності», згідно з яким запропоновано розуміти позитивний чи негативний результат діяльності підприємства, що характеризується комплексом показників, що узагальнюють відношення кінцевого результату до понесених витрат. В статті досліджено теоретико-методичні підходи до оцінювання економічної ефективності виробництва в сучасних умовах господарювання, пов'язаних з визначенням основних агрегованих показників для проведення комплексного аналізу діяльності підприємств. Проаналізовані різні форми прояву економічної ефективності, що зустрічаються в умовах практичного господарювання. Розглядаються показники, що оцінюють ефективність виробничо-господарської діяльності підприємства. Розкрито сутність використовуваних показників ефективності, які різняться залежно від цілей аналізу і можуть бути класифіковані за чотири групи: показники оцінки економічного стану, ефективності виробничо-господарської діяльності, інвестиційної активності та соціальної ефективності. Наведено таблицю з узагальнюючими показниками результативності роботи підприємства і обґрунтовано необхідність їх використання для оцінювання ефективності роботи підприємства. Проаналізована дворівнева система показників ефективності виробництва, що включає верхній та нижній рівень. До верхнього рівня відносяться показники ефективності діяльності підприємства у цілому, що відображають загальний рівень ефективності, досягнутий на підприємстві. До нижнього рівня відносяться власні показники використання ресурсних факторів виробництва, які розкривають причини, що визначають рівень сформованої ефективності підприємства і вказують напрямки управлінських впливів на її підвищення. Встановлено, що ефективність виробничої діяльності підприємства є комплексною характеристикою, для визначення якої варто застосовувати сукупність різних критеріїв оцінки його ефективності.

Ключові слова: *ефективність виробничої діяльності, методичні підходи до оцінювання економічної ефективності виробничої діяльності, показники оцінки виробничої діяльності підприємства, резерви підвищення ефективності виробничої діяльності підприємства.*

Вступ. В сучасних умовах господарювання дослідження економічної ефективності функціонування підприємств набуває особливого значення. Адже діяльність всіх підприємств спрямована не лише на задоволення потреб споживачів, але й на досягнення максимальних результатів роботи при мінімізації витрат, зокрема зниження собівартості продукції та необґрунтованих витрат

ресурсів. Не менш важливим питанням є вибір раціональної системи показників, яка б дозволила максимально точно та всебічно оцінити ефективність функціонування підприємств.

Аналіз публікацій. Теоретико-методичні аспекти щодо проблем підвищення економічної ефективності функціонування суб'єктів господарювання в сучасних умовах господарювання знайшли своє відображення у наукових працях багатьох вітчизняних вчених, а саме: А. Гречка, С. Кулакова, Ю. Лаврова, М. Панасюка, О. Шляга, О. Гетьмана, Є. Панкратьєва, А. Дацун, С. Свірко, І. Спіфанова, П. Борщевського, Г. Іваницької, І. Мартиненко та багатьох інших, а також зарубіжних: К. О'Дем, Е. Деніс, Д. Грейсон, Р. Макконелл, В. Маршалл, В. Паретто, Стенлі Л. Брю та інших.

Ними висвітлено основні теоретичні і методологічні аспекти економічної ефективності функціонування підприємств. Однак, незважаючи на значну кількість наукових досліджень і опублікованих праць, основні теоретичні положення і практичні аспекти економічної ефективності діяльності суб'єктів господарювання, залишаються дискусійними і потребують подальшого наукового дослідження. Подальших наукових досліджень потребують методичні підходи щодо вибору складових і критеріїв системи показників оцінювання економічної ефективності функціонування підприємств, виявлення резервів і можливостей їх функціонування, визначення напрямів підвищення економічної ефективності та розвитку. В процесі наукового дослідження економічної ефективності функціонування підприємств важливим є вивчення і проведення детального аналізу даних про різноманітні аспекти виробничо-господарської діяльності суб'єктів господарювання. При цьому необхідно проаналізувати конкретні показники, що відображають вплив різних факторів на виробничо-господарську діяльність.

Метою статті є дослідження теоретико-методичних питань щодо оцінювання економічної ефективності виробництва в сучасних умовах господарювання та визначення основних агрегованих показників для проведення комплексного аналізу діяльності підприємств.

Проведені дослідження показують, що економічна ефективність є складною і багатогранною категорією сучасної економічної науки, яка виникла паралельно з формуванням періоду матеріального виробництва, не має однозначного визначення і трактування в сучасній науковій літературі, залежить від оптимально обгрунтованого співвідношення витрат і результатів виробництва. В процесі наукового пошуку необхідно звертати особливу увагу на оцінку ефективності роботи підприємств як завершального етапу фінансового та управлінського аналізу господарської діяльності підприємств. Оцінка економічної ефективності виробничо-господарської діяльності підприємств визначається з допомогою різних науково обгрунтованих і взаємопов'язаних показників, які мають забезпечувати порівнянність витрат з кінцевими результатами роботи. На сьогоднішній день не існує однозначної системи показників оцінки, а також їх класифікації, на основі яких можна провести детальний аналіз економічної ефективності господарюючих суб'єктів. Всі показники можна розподілити на дві основні групи: на абсолютні (розмірні) та відносні (співвідношення між двома абсолютними величинами). Абсолютні можуть бути виражені у натуральних одиницях (кілограми, тони, літри), вартісних (гривні, копійки) і умовними

одинацями, а відносні – у коефіцієнтах або відсотках, залежно від результату, який бажано удержати в процесі проведеного аналізу.

Основні результати дослідження. Ефективність виробництва належить до ключових категорій ринкової економіки, яка безпосередньо пов'язана з досягненням кінцевої мети розвитку національної економіки в цілому та кожного підприємства окремо. У найбільш загальному вигляді економічна ефективність виробництва є кількісним співвідношенням двох величин – результатів господарської діяльності та виробничих витрат. Сутність проблеми підвищення економічної ефективності виробництва полягає у збільшенні економічних результатів на кожну одиницю витрат у процесі використання наявних ресурсів.

Підвищення ефективності виробництва може досягатися як за рахунок економії поточних витрат (споживаних ресурсів), так і шляхом раціональнішого використання капіталу і нових вкладень у капітал (застосовуваних ресурсів).

Найважливішим економічним результатом ринкової діяльності підприємства з урахуванням довгострокової перспективи розвитку є отримання максимального доходу на вкладений капітал. Зростання співвідношення доходу та інвестиційних вкладень стає вихідною основою реального підвищення ефективності виробництва. Оскільки основою ринкової економіки та підприємництва є прибуток (дохід), то в якості первинного критерію економічної ефективності виступає максимізація прибутку на одиницю витрат і ресурсів за високої якості продукції, робіт і послуг, забезпечення їх конкурентоспроможності. Зберігається у нових умовах і загальнонаціональний критерій ефективності: максимізація валового національного продукту на одиницю витрат і ресурсів при підвищенні рівня добробуту життя населення. Така ієрархія критеріїв ефективності є логічною і відображає становище в ринковій економіці, оскільки загальнонаціональна ефективність виробництва залежить від ефективності виробничої діяльності первинних осередків виробництва (підприємств, акціонерних товариств). Чим ефективніша виробнича діяльність первинних ланок, тим вища й ефективність національної економіки загалом, а значить більше в державі ресурсів на вирішення соціальних та економічних завдань.

В умовах практичного господарювання зустрічаються різні форми прояву економічної ефективності. Технічні та економічні аспекти ефективності характеризують розвиток основних факторів виробництва та результативність їх використання. Соціальна ефективність відбиває вирішення конкретних соціальних завдань. Зазвичай, соціальні результати тісно пов'язані з економічними, оскільки основу будь-якого прогресу становить розвиток матеріального виробництва. Кожне підприємство, будучи економічно самостійним товаровиробником, може використовувати будь-які методи оцінки ефективності розвитку власного виробництва у межах встановлених державою норм, і навіть соціальних обмежень. Ринкові відносини обумовлюють важливість розробки єдиних підходів до вимірювання витрат і результатів виробничої діяльності підприємства з метою відбору та реалізації найбільш ефективних рішень на всіх рівнях управління виробництвом.

В умовах ринку виробнича, комерційна, господарська та інші види діяльності підприємства пов'язані з його елементами. Вони виражаються у виробництві виробу, який не може забезпечити достатній попит, суб'єктивність інтересів різних учасників ринкового процесу, мінливість параметрів виробництва тощо. Отже,

прагнення зменшити рівень ризику вимагає проведення ретельних економічних розрахунків результатів всієї роботи підприємства, їх аналізу та оцінки.

Оцінка ефективності роботи підприємства в сучасних умовах повинна проводитися на основі системи показників, що відповідають вимогам, що висуваються щодо оцінювання ефективності виробництва, та відповідній інформаційній базі.

Розмаїття видів виробничої, технічної та комерційної діяльності підприємства визначає і різноманітність показників. При цьому проблема їх використання полягає в тому, що жоден з них не виконує роль універсального показника, за яким можна було б оцінити роботу підприємства.

Найчастіше використовувани показники ефективності різняться залежно від цілей аналізу. Вони можуть бути класифіковані за чотирма групами: показники оцінки економічного стану, ефективності виробничо-господарської діяльності, інвестиційної активності та соціальної ефективності.

Насамперед, розглянемо показники, що оцінюють ефективність виробничо-господарської діяльності підприємства. Насправді дана група оцінки представлена показниками ефективності роботи суб'єкта господарювання загалом та ефективності використання виробничих ресурсів.

Показники ефективності виробничої діяльності включають: прибутковість продажів (відношення прибутку до виручки від реалізації); оборотність активів (відношення виручки від реалізованої продукції до середньорічної вартості активів); прибутковість активів (добуток прибутковості продажів на оборотність активів) та інші. Показник прибутковості продажів свідчить про вміння управляти підприємством так, щоб за рахунок отриманого доходу покрити витрати на товари і мати певний залишок з метою компенсації власникам підприємства ті ризики, що вони приймають на себе, вкладаючи свій капітал.

Оборотність активів характеризує здатність компанії виробляти і реалізувати товари на основі наявних активів. Зазвичай, чим вище показник оборотності активів, тим краще: низький рівень запасів зменшує ризик і вказує на ефективне використання капіталу.

Прибутковість активів – це показник, який вважається одним із найкращих індикаторів здатності підприємства використовувати активи. Прибутковість активів характеризує рентабельність підприємницької діяльності.

Найважливішим показником кінцевих результатів та сукупної ефективності виробництва за умов ринкової економіки є рентабельність (прибутковість, дохідність). Рівень рентабельності залежить від величини прибутку і витрат та застосовуваних ресурсів. Рентабельність є комплексним (інтегральним) показником економічної ефективності виробничої, комерційної та господарської діяльності підприємства. Загальна рентабельність відображає ефективність використання виробничих ресурсів і вказує на ефективність власного капіталу.

Рентабельність синтезує всі сторони діяльності підприємств. На її величину впливають багато організаційно-технічних та економічних факторів: зміна в техніці та технології виробництва, ступінь економічного та раціонального використання матеріально-сировинних ресурсів, зміна обсягу випуску, реалізації та якості продукції, рівень організації виробництва та праці, стан управління роботою підприємства та його підрозділами.

Рентабельність, оборотність капіталу та раціональність витрат є узагальнюючими показниками результативності роботи підприємства (табл. 1).

Таблиця 1

Показники сукупної ефективності діяльності підприємства

Найменування показника	Розрахункова формула
Рентабельність всього капіталу (активів) підприємства	$P=\Pi/A$
Рентабельність власного капіталу	$P_{вк}=\Pi_{ч}/B_{к}$
Рентабельність діяльності підприємства	$P_{д}=\Pi/I$
Продуктивність (оборотність) всього капіталу (активів) підприємства	$RO=Q/A$
Продуктивність витрат	$R=Q/I$
Витрати на одиницю реалізованої продукції (питома собівартість реалізованої продукції)	$S=I/Q$

Джерело: Система показників доповнена автором.

Наведені у таблиці показники досить широко застосовуються в економічній практиці. Зважаючи на важливу роль власного капіталу для підприємств будь-якої форми власності, особливо для приватних підприємств, показники ефективності діяльності підприємства загалом рекомендується доповнити показником – «рентабельність власного капіталу».

Економічний зміст кожного з наведених показників та методика їх розрахунку викладено у спеціальній літературі з нашими доповненнями необхідних символів для кожного вимірника.

Рентабельність сукупного капіталу (Р), як відношення прибутку (Π) до активів (А) відображає досягнутий на підприємстві баланс економічних інтересів всіх учасників бізнесу, тому рівень і динаміка аналізованого показника є головним об'єктом уваги як менеджерів підприємства, так і зовнішніх інститутів, зацікавлених в оцінці ефективності діяльності того чи іншого підприємства. Саме інтереси кожної із сторін можуть бути представлені іншими, власними стосовно аналізованого показниками. Наприклад, для власників підприємства таким показником буде рентабельність власного капіталу (Р_{вк}), що визначається відношенням чистого прибутку (прибутку після сплати податків та відсотків) (Π_ч) до величини власного капіталу (В_к).

Показник рентабельності діяльності (Р_д) визначається відношенням загального прибутку підприємства (від усіх видів діяльності) до сукупних витрат підприємства (І). Рентабельність діяльності показує, скільки прибутку отримує підприємство однією грн фактичних витрат. Виходячи з цілей аналізу, необхідно оцінити ефективність за конкретним видом продукції, що розраховується власним показником рентабельності продукції (відношення прибутку від реалізації цієї продукції до витрат на її виробництво).

Оцінюючи ефективність діяльності підприємства загалом, доцільно розрахувати показники продуктивності (R_о), в яких використовується обсяг випуску продукції (обсяг продажів) (Q).

Продуктивність усієї сукупності застосовуваних ресурсів чи загальна капіталовіддача (віддача активів) показують, скільки грошових одиниць реалізованої продукції принесла кожна одиниця активів (А) підприємства. Цей показник також можна розглядати як оборотність (коефіцієнт оборотності) активів, тобто кількість повних оборотів капіталу (активів) на рік. Збільшення продуктивності (оборотності) коштів підприємства свідчить про те, що з тими

самими вихідними ресурсами було забезпечено більший випуск продукції і відповідно більшу її реалізацію.

Продуктивність витрат відображає кількість грошових одиниць реалізованої продукції, які принесла кожна грошова одиниця поточних витрат (R). Якщо продуктивність застосованих ресурсів може бути як значно меншою, так і більшою одиниці, залежно від характеру продукції та технології її виробництва, то продуктивність витрат підприємства відчуває набагато менші коливання і має бути більшою одиниці, забезпечуючи необхідний прибуток і безпосередньо обумовлюючи рівень та динаміку рентабельності діяльності компанії.

На практиці при оцінюванні ефективності частіше використовується показник, що є величиною, оберненою до показника продуктивності витрат, це питоми витрати на одиницю реалізованої продукції, і його значення будуть меншими за одиницю.

Розглянуті показники, як свідчить практика, необхідні і достатні для оцінки ефективності діяльності підприємства у цілому. Перші чотири показники побудовані за принципом ресурсовіддачі (як відношення результату до витрат). Такий підхід найдоцільніший при побудові загальних показників ефективності діяльності підприємства, оскільки у цьому випадку напрям зміни цих показників співпадатиме з тенденціями динаміки ефективності - зростання значень цих показників свідчить про зростання ефективності.

П'ятий показник (питоми витрати на одиницю реалізованої продукції; питома собівартість реалізованої продукції) (S) побудований за принципом витратоємності (відношення витрат до результату). Збільшення цього показника свідчить про зниження загальної ефективності діяльності підприємства. Цей показник, як зазначалося, є величиною, зворотною до продуктивності витрат. Ці два показники утворюються співвідношенням з одних і тих самих величин і несуть адекватне смислове навантаження. Тому при оцінці ефективності підприємства в цілому можна використовувати як обидва ці показники, так і один з них.

Слід зазначити, що показник питомої собівартості, включений у систему показників оцінки ефективності підприємства у цілому, на практиці зустрічається частіше, ніж продуктивність витрат.

Наведені показники відбивають узагальнену ефективність функціонування підприємства. Виділяючи у складі ресурсів та витрат окремі структурні складові або їх поєднання, можна розрахувати диференційовані показники ефективності окремих ресурсів та витрат.

Показники ефективності діяльності підприємства загалом дають уявлення про ефективність діяльності підприємства. Вони можуть бути використані як керівництвом самого підприємства для загальної оцінки стану справ, так і зовнішніми по відношенню до об'єкта оцінки інститутами для порівняння з аналогічними показниками інших суб'єктів господарювання. У разі, коли керівництво компанії бажає не тільки оцінити ефективність виробництва, а й управляти ним, або коли зовнішнім інвестиційним чи регулюючим інститутам необхідний більш детальний аналіз ситуації, то розраховують показники ефективності використання виробничих ресурсів підприємства. Для цього у складі виробничих ресурсів виділяють складові за факторами виробництва (праця, капітал, матеріали) та формують власні показники ефективності використання виробничих ресурсів [7; 8].

Результати такої оцінки дозволяють виявити «вузькі місця» у виробництві, визначити, які ресурси використовуються неефективно та відповідним чином скоригувати управління. Окремі показники ефективності використання виробничих ресурсів мають відповідати загальним вимогам, пред'явленим до показників ефективності, а саме: вони повинні являти собою співвідношення результату та витрат. Оцінюючи ефективність використання застосованих ресурсів, використовують переважно показники, що визначаються відношенням результату до ресурсів (Результат/Ресурси). Для оцінки ефективності використання спожитих ресурсів застосовуються показники, що визначаються відношенням витрат до результату (Витрати/Результат). Збільшення віддачі ресурсів та зниження витрат на одиницю результату означає підвищення ефективності використання виробничих ресурсів.

Співвідношення окремих видів ресурсів (витрат) з характеристиками їхнього результату дає можливість отримати диференційовані показники ефективності використання окремих видів ресурсів.

Трудові ресурси можна охарактеризувати сукупною кількістю працівників, задіяних у виробництві; показником ефективності у цьому випадку буде продуктивність праці. Застосовані капітальні ресурси характеризуються величиною середньорічної вартості основних виробничих фондів, відповідно ефективність використання капітальних ресурсів визначається показником фондіввіддачі основних фондів. Застосовані матеріальні ресурси можна оцінити з допомогою величини середньорічної вартості оборотних виробничих фондів; як показник ефективності тут виступає віддача оборотних виробничих фондів. По спожитим ресурсам показники ефективності є співвідношення відповідних груп витрат (за факторами виробництва) і результату. Таким чином, ми отримуємо показники трудомісткості, фондомісткості та матеріаломісткості одиниці результату.

Отже, маємо дворівневу систему показників ефективності виробництва. Верхній рівень - показники ефективності діяльності підприємства у цілому – відбиває загальний рівень ефективності, досягнутий на підприємстві. Власні показники використання ресурсних факторів виробництва (нижній рівень) розкривають причини, що визначають рівень сформованої ефективності і вказують напрямки управлінських впливів на її підвищення.

Таким чином, аналіз показників оцінки економічної ефективності господарчої діяльності підприємства дозволяє зробити висновок, що в економічній науці та практиці існує безліч підходів та методів їх визначення. Деякі з них твердо закріпилися у практиці господарювання, а інші лише обговорюються. Це свідчить про важливість та недостатню опрацьованість даної проблеми. Сучасні умови господарювання вимагають вибирати такі підходи та методичні розробки щодо оцінки ефективності діяльності будівельного підприємства, які були б досить простими у використанні та однозначно характеризували вектор його ефективного розвитку.

Список літератури:

1. Гречко А.В., Балагир Б.В. Дослідження шляхів підвищення ефективності управління виробничою діяльністю підприємства. *Ефективна економіка*. 2016. №2. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4780>

2. Кулакова С.Ю., Коваль Н.І. Економічний зміст ефективності виробничої діяльності підприємства та чинники, що її забезпечують. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2009. №3 С. 121–124.
3. Лаврова Ю.В. Економіка підприємства та маркетинг: конспект лекцій. Х.: ХНАДУ, 2012. 133 с.
4. Панасюк М.А. Ефективність діяльності виробничих підприємств в умовах несприятливої економічної ситуації. 2016. URL: http://www.ukrlogos.in.ua/02.02.2016_2.pdf
5. Шляга О.В., Гальцев М.В. Шляхи підвищення ефективності роботи підприємства. *Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії*. 2014. Вип. 7. С.66–75.
6. Гетьман О. О., Шаповал В. М. Економіка підприємства: Навч. посіб. 2-ге видання. К.: Центр учбової літератури, 2010. 488 с.
7. Панкратьєва Є.В. Про ефективність методичних підходів до аналізу фінансово-господарської діяльності держаних підприємств України. *Ефективна економіка*. 2013. №10. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2431>
8. Дацун А.О. Система показників експрес-аналізу фінансового стану підприємства. *Управління розвитком*. 2013. №17 (157). С.148–152.
9. Свірко С.В. Обліковий аспект управління загальнопромисловими витратами великих промислових підприємств. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу*. 2014. Вип. 2 (29). С. 172–182.
10. Єпіфанова І.Ю., Гуменюк В.С. Прибутковість підприємства: сучасні підходи до визначення сутності. *Економіка і суспільство*. 2016. Вип. №3. С. 189–192.

References:

1. Hrechko, A.V. (2016). Research of increasing efficiency the management of manufacturing enterprises. *Efektivna ekonomika*, Vol. 2. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4780>
2. Kulakova, S.Yu. (2009). Economic efficiency of content production activity and factors that ensure its. *Visnyk Khmel'nyts'koho natsional'noho universytetu*, Vol. 3, pp. 121–124.
3. Lavrova, Yu.V. (2012). *Ekonomika pidpryemstva ta marketynh*. [Business Economics and Marketing]. KhNADU, Kharkiv, Ukraine
4. Panasiuk, M.A. (2016). The efficiency of industrial enterprises in an unfavorable economic situation. Available at: http://www.ukrlogos.in.ua/02.02.2016_2.pdf
5. Shliaha, O.V. (2014). Ways to improve enterprise performance. *Ekonomichnyy visnyk Zaporiz'koi derzhavnoi inzhenernoi akademii*, Vol. 3, pp. 66–75.
6. Het'man, O.O., Shapoval, V.M. (2010). *Ekonomika pidpryemstva*. [Enterprise Economics], 2nd ed, Tsentr uchbovoi literatury, Kyiv, Ukraine.
7. Pankrat'ieva, Ye.V. (2013). The effectiveness of methodological approaches to the analysis of financial and economic activities of state enterprises Ukraine. *Efektivna ekonomika*, Vol. 10. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2431>
8. Datsun, A.O. (2013). Metrics rapid analysis of financial condition of the company. *Upravlinnia rozvytkom*, Vol. 17(157), pp. 148–152.
9. Svirko, S.V. (2014). An aspect of managing overhead costs of large industrial enterprises. *Problemy teorii ta metodologii bukhhalters'koho obliku, kontroliu i analizu*, Vol. 2(29), pp. 172–182.

10. Yepifanova, I.Yu. (2016). Profitability: current approaches to defining the essence. *Ekonomika i suspil'stvo*, Vol. 3, pp. 189–192.

A. Hoiko

Methodical issues of evaluation of efficiency of construction enterprise

The article is devoted to the evaluation of the efficiency of production activities of a construction company. The article analyzes modern approaches to the essence of the concept of "efficiency of production activities", according to which it is proposed to understand the positive or negative results of the enterprise, characterized by a set of indicators that summarize the ratio of final results to costs. The article examines the theoretical and methodological approaches to assessing the economic efficiency of production in modern economic conditions, related to the definition of the main aggregate indicators for a comprehensive analysis of enterprises. Various forms of manifestation of economic efficiency that occur in the conditions of practical management are analyzed. Indicators assessing the efficiency of production and economic activities of the enterprise are considered. The essence of the used efficiency indicators is revealed, which differ depending on the purposes of the analysis and can be classified on four groups: indicators of an estimation of an economic condition, efficiency of industrial and economic activity, investment activity and social efficiency. The table with the generalizing indicators of efficiency of work of the enterprise is resulted and necessity of their use for an estimation of efficiency of work of the enterprise is proved. The two-level system of indicators of production efficiency, including the upper and lower level, is analyzed. The upper level includes performance indicators of the enterprise as a whole, reflecting the overall level of efficiency achieved at the enterprise. The lower level includes own indicators of the use of resource factors of production, which reveal the reasons that determine the level of efficiency of the enterprise and indicate the direction of managerial influence on its improvement. It is established that the efficiency of production activities of the enterprise is a complex characteristic, to determine which should use a set of different criteria for assessing its effectiveness.

Key words: *efficiency of production activity, methodical approaches to estimation of economic efficiency of production activity, indicators of estimation of production activity of the enterprise, reserves of increase of efficiency of production activity of the enterprise.*

Посилання на статтю

АРА: Hoiko, A. (2022). Methodical issues of evaluation of efficiency of construction enterprise. *Shliakhy pidvyshchennia efektyvnosti budivnytstva v umovakh formuvannia rynkovykh vidnosyn*, 49 (1), 148-156.

ДСТУ: Гойко А.Ф. Методичні питання оцінки ефективності роботи будівельного підприємства. *Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин*. 2022. № 49 (1). С. 148-156.